

leznico iz Budimpešte do se milijoni mečejo zastoj se zida nov kamnat nasip — molo, kakoršnega najdeš v Trstu. Ogrri res mnogo potrosijo za Reko, da jo povzdignejo do znamenitega trgovišča; da bi se jim le trošek poplačal!

Cerkve so mi skoro vse prav dopadale. Cerkvo sv. Vida, nekdanja lastnina oo. jezuitov, ukazala sta cesarja Ferdinand II. (1619—1637) in Ferdinand III. (1637—1657) pozidati. Cerkva sv. Roka pripada nunam Benediktincam in cerkva Marije Device oo. kapucinom. Dobro pol ure od mesta na veselem hribu Tersatu stoji daleč na okrog sloveča romarska cerkva Matere Božje. Semkaj je bila prinesena iz Palestine Marijina hišica in še le od tod v italijansko Loreto. Vsacega leta prihaja obilo romarjev k Tersatski Materi Božji. Cerkva ni posebno prostorna, ali je bogato ozaljšana. Po stenah visé razne podobe, katere pričajo o mnogih čudežih, ki so se prigodili na priprošnjo Marije Tersatske. Dobrih 30 korakov od cerkve in samostana frančiškanskega stoji dedinski grad po raznih zarotah slavni Frangipanov, sedaj je last grofa Nugenta. Po sobah shranjeno je mnogo starin iz raznih časov in raznih krajev.

Gredeč še naj omenim, da je v Reki od l. 1820—22 kot gimnazijalni učitelj služboval slovenski Mezzofanti — Matija Čop (roj. dne 26. januarija 1797; umrl 6. julija 1835). Učeni mož je neki govoril 18 jezikov. A mnogo več jih je razumel kardinal Mezzofanti (rojen 19. sept. 1774 v Bologni; umrl 15. marca 1849 v Rimu), ravnatelj slavnega rimskega zavoda za razširjanje sv. vere. Dr. Alfons Bellesheim dokazuje v posebnem životopisu (Würzburg, L. Wörl. 1879), da je ta živi polyglot, ki bi bil zamogel za časa zidanja babilonskega stolpa služiti za občega tolmača, gladko govoril 39 jezikov; nepopolno 17. Slovniski jih je razumel 12, a ne govoril; 36 narečij je ali govoril ali le poznal po njihovih posebnostih. V tej stroki je ta mož najčudnejša prikazen vseh časov. Prekosil je daleko vse može, ki slovè po znanji mnogih jezikov p. Mithridates-a, Pico della Mirandola, Jonadab Alhanar-a in Sira William Jones-a, ki so le po 20 jezikov umeli.

Smešnica 1. Celjski lisjak je uže tako prismuknjen, da ne poje slovenski, ampak „jodla“ nemški: „Ein Gamsbart auf dem Hut — Im Herzen frischen Muth — Ein Stutzerl in der Hand“ itd. V novem leti utegne pa zakroliti: „Hosenknopf, Leibelnopf — Hab' i an schön Steirerkropf“ itd.

Razne stvari.

(Iz Stavenšinjec) nam piše domoljub, da je celjski lisjak v Lisičnjak prišel v snoboke, da bi drobno lisičko dobil. Starašina pa mu je

da Ivan Duh, toda opravila nista nič, celjskega lisjaka nečejo tam nikder v „žlahto“ pustiti. Moral je nazaj v Celje!

(Slabi glasovi) nam dohajajo o volitvah novih županov, ker se narodnjaki premalo brigajo, doma ostajajo in pozneje ne bode toževanju ne konca ne kraja. Možje, potrudite se za izvolitev dobrih, poštenih, krščanskih in narodnih županov in odbornikov.

(Naš domači regiment) štev. 47. dobil je novega lastnika, fml. barona plem. Beck.

(Silno povodenj) imajo na Nemškem in Českem, ker so reke Rhein, Donav, Veltava itd. obrežje poplavile.

(V Oseku) postavili so čez Dravo železen most.

(Pošto izropali) so tolovaji pri Vukovaru v Slavoniji, vozača so ubili in 10722 fl. vzeli.

(Novi župani) izvoljeni so: Rudl v Mahrenbergu, dr. Duhač v Mariboru in Rodošek v Ptujih.

(Konjiški g. Sutter) je v seji kmetijske podružnice nasvetoval, naj bi kmetijska družba viničarju njegovega očeta nekaj penez darovala. Navzoči so se mu kar smejali.

(„Cillier Zeitung“) je grdobno napadala pridne učitelje konjiške in jim na cente grehov očitala. Toda vse je bilo več menje in prav nesramno in hudobno zlegano, kar je iz popravka razvidno, katerega je ta Slovincem toliko sovražni list moral objaviti.

(Pekerčanskim otrokom) so 23. pr. meseca nemškutarji delili klobuke, suknje, robce, piti in jesti, da jih dalje v nemškejši šoli pridržijo. Reveži so morali precej napinjati se in nemški peti, da bi lahko „krofe“ dobili. Tako si novošegni Turki z denarjem večjidel pri nas nabranim vzrejajo — janičarjev. Učitelj Bezjak pa streže kot — boter!

(K smrti na vislicah) obsedili so v Ljubljani dva fanta, ki sta v Zalogu zaklala nekega žandarja.

(Železnico) iz Ljubljane v Kamnik so zmerili in jo bodo spomladi stavili.

(Pri okrožnej sodnji celjske) bil je zaradi krive prisege tožen Jožef Klobasa iz Biserjana pa nekriv spoznan. Zagovarjal ga je prav izvrstno gospod dr. Gorički v Gornji Radgoni.

(Nemški profesorji) so pri nas najhujši rogovileži in ščuvajo Nemce na Slovence. Za njimi prvi so pa nekateri iz „Reicha“ in sploh od inod privandrani Nemei, ki so pri nas kruha našli pa sedaj povsod komandirati hočejo.

(Savinjski sokol) šteje nad 200 udov in je v občnem zboru 26. p. m. za častne ude proglasil škofa Strosmajerja in dr. Fona v Zagrebu, starosta hrvatskemu sokolu.

(Od sv. Urbana pri Ptuj) se na piše, da je 31. p. m. pogorela Ana Bezjak Treza Bezjak, tudi Simonič je oškodovan; rož, cerkva in šola bila je v veliki nevarnosti, ker je veter pihal. Ogenj je tobakar zatopil. Posestniki niste zavarovani.

(Čitalnica v Gornjem gradu) ima 7. t. m. občni zbor in veselico.

(Profesorja Šumana) ste „Cillierca“ „Marburgerca“ kar strastno napali ko jo nekdo govorico sprožil, da pride vrlji učeni gospod za ravnatelja celjske gimnazije. Tako predrzno krohoti ova nemško-liberalna svojat zoper domačine! Slovencu so doma ne privošči kruh!

(Pišečki grajščak) baron Moškon je v Gradci hotel izvoljen biti od grajščakov za državnega poslanca ter jim pravil, kako on slovensko-narodne želje obsojuje ter na vso moč zoper nje se vojskuje tako, da je uže veliko prestal preganjanja. Oj ti veliki marternik nemškutarski, pové vendar, kaj so ti krotke dušice slovenske žalega storile? Grajščaki ti niso veliko verovali, ker te niso hoteli izvoliti.

(Šolske novosti.) Baron Oton Lütgendorf bil je od dež. šolskega sveta pohvaljen, ker je pripomagal šolsko poslopje povekšati v Vuhredu, šola na Ponkvi postane žrazredna, nadučitelj v Stražah je postal g. J. Tičar, učitelj v Tinjah g. Tomažič, podučitelj v Vojniku g. Sirak gre v stalni pokoj.

(V Mozirji) so na sv. Štefanovo prstovoljni igralci in igralke kaj izvrstno igrale dve igri: „Uskok“ in „V Ljubljano jo dajmo.“

(V Kolačnem pri sv. Jarneji) so 17. t. m. tatje po noči v klet vlomili Gašperju Marguču in si za praznike kolikor so hoteli vzeli vina.

(Pri sv. Tomaži nad Veliko nedeljo) je nek posestnik devarju v šali njivo za jeden „seksar“ prodal, ta pa si sedaj njivo resnično svoji.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. g. Sinko 18 gl. (ustn. in letn. dpl.), Presečnik 11 gl. (ustn. dpl.), Bratuša 11 gl., Fišer Ant. mlj. 5 gl., Verk 5 g., Supančič 4 gl., Godina, Valenčak in Rom po 2 gl., Duplnik, Hribovšek, Plešnik, Jan Fr., Vraz A., in Brglez po 1 gl.

(Spremembe v lavant. škofiji.) Č. g. M. Fideršek pride za kaplana v Slivnico, č. g. Vraz kot provizor k sv. Križu, č. g. Očgerl za kaplana k sv. Petru, č. g. F. Kapus za kaplana k sv. Jakobu v Dolu, č. g. M. Sinko je postal župnik pri gornji Kungoti.

Loterijne številke:

V Gradci 30. dec. 1882: 82, 27, 45, 75, 62.
Na Dunaji „ „ 57, 29, 58, 82, 33.

Prihodnje srečkanje: 13. januarja 1882.

la v najem

na južnej železnici nasproti ste celjsko-rogačke. Kréma

je na dobrem mestu.

Več pové Franc Kartin pri sv. Juriji (St. Georgen a. d. Südbahn). 2—2

1-8 Posojilnica v Celji

sprejema hranilne vloge (vklade) od vsakega, bodi si ud ali ne in daja

5 gld. od 100 gld. na leto obresti.

Uradni dan vsaki torek dopoldne.

4—7

Ponudba.

Obče znane in izvrstne na Tržaški razstavi s srebrno svetinjo odlikovane

voščene sveče

iz čistega, nepokvarjenega čebelnega voska priporočata

P. in R. Seemann v Ljubljani.

Istrijansko vino.

J. C. Juvančič v Ljubljani

zaloga črnega vina Istrijskega priporočata: Refoško 25 fl., Teran 20 fl. hektoliter.

Ovo vino priporočata se posebno letošnja kislina vina zboljšati in rudeče barvati. Letošnje istersko vino je izvrstno. 3—3

Po čudovito nizkej ceni

prodava več 1000 štajerskih lodnastih sukenj od 4 fl. naprej.

Janez Müller

v Mariboru, Viktringhofgasse.